

гр.Перник, 15 декември 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на седемнадесети ноември две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

Членове:

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и в присъствието на прокурора Цветков, като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 161 по описа за **2010** година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Е.Т. ***, обжалва решението на районен съд Брезник, постановено по н.а.х. дело № 88/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 444-0/25.V.2010 г. С посоченото наказателно постановление на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева за нарушение, санкционирано по реда на чл. 45, ал. 1 от Закона за закрила на детето. В касационната жалба са развити оплаквания за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения от АНО, довели до порок в съдебния акт.

Иска се отмяна на обжалваното решение на районен съд, като се постанови решение по същество с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

Представителят на окръжна прокуратура Перник предлага решението на районен съд да остане в сила.

Административен съд Перник, като взе предвид доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от лице с правен интерес от оспорване на решението на съда и акта на АНО в законния срок.

Разгледана по същество е основателна.

Решаващият съдия от РС Брезник е постановил съдебния акт, като е обсъдил приложените по административно наказателната преписка писмени доказателства, както и от непосредствено събраните гласни доказателствени средства - свидетелски показания. Изводите за наличие на нарушение, подлежащо на санкция по реда на чл. 45? ал. 1 от ЗЗДет. По принцип са правилни, стига да не са били допуснати процедурни нарушения налагащи отмяна както на съдебното решение, така и на издаденото срещу касатора наказателно постановление.

Не е изяснено, дали актосъставителят е в кръга на лицата, разполагащи с право да съставят АУАН. Безспорно е, че проверката е извършена от полицейските служители- св. Станимиров и Йорданов, разпитани от РС и посочени в АУАН. Чл. 37 от ЗАНН изчерпателно изброява лицата, които са овластени с права да съставят АУАН. По административно наказателната преписка липсват каквито и да било данни да има изрично овластяване на "полицейски инспектор" към местното и съответно на мястото на извършване на нарушение полицейско управление да има правомощия по чл. 37 от ЗАНН, независимо в която и да било хипотеза. В ЗМВР има обща разпоредба - чл. 281 за това, че актове за установяване на нарушения се съставят от органите на МВР. Свидетелите по акта също са органи на МВР, но не са го съставили на място и в момента на установяване на нарушението – 19.ІІІ.2010 г., а по докладна записка от 22.ІІІ.2010 - 3 дни след констатиране на нарушението се образува административно наказателна преписка, по която се съставя АУАН от "инспектор", без да е установено защо именно този "инспектор" съставя АУАН.

На следващо място - по административно наказателната преписка са приложени ксерокопия от фискални бонове №№ 2349 и 2350 от 19.ІІІ.2010 г. с данни на заведението в което е установено нарушението. Тези веществени доказателства не са притежание на нарушителя, а на трето лице, което не е засегнато пряко от поведението на нарушителя. Фискалните бонове са описани в АУАН като иззети вещи.

Разпоредбата на ЧЛ. 84 ОТ ЗАНН - *"Доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноси на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред окръжния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс"*, разписва приложимите правила, които следва да се изпълняват от служители на АНО.

В нормативния акт към който препраща нормата на чл. 84 от ЗАНН има строго регламентиран ред - чл. 160 и сл. от НПК, който в настоящия случай е изцяло нарушен. Това действие на АНО, независимо от кой от служителите му е извършено, лишава процедурата по налагане на административно наказание от съществен етап, послужил за формиране на убеждението на органа за наличие на виновно нарушение. Незаконосъобразното прилагане на правилата по събиране на доказателства следва да се приеме за липса на събирането на такива. Съпоставено към други процедурни неточности - момент на съставяне на АУАН, данни за правомощията на органа съставил АУАН, дават основание за констатиране на опорочена процедура.

Като е издал НП без налични доказателства в тази връзка, административно наказващият орган не е спазил императивните разпоредби на чл. 42, т. 10 ЗАНН. Липсата на точно спазване изискването на чл. 42, т. ю от ЗАНН да се посочи на кого се предават тези вещи на отговорно пазене, в съответствие с нарушената процедура по изземване по реда на НПК, към неустановен момент - дали на 19.ІІІ.2010; дали на 22.ІІІ.2010 или на 28.ІV.2010 г. и при неспазване на строго формализираната процедура в административно наказателния процес, водят до наличие на касационното основание по чл. 209, т. 3, пр. 2 от АПК. Друг въпрос е, това, че в случая либерално са пропуснати родителите, попечителите, , на непълнолетната консуматорка на алкохолна напитка т.е. липсват данни да бъдат санкционирани по реда на чл. 45^{от} ЗЗДет.

При така установените факти е допуснато нарушение на процесуалните

правила от категорията на съществените, т. к. накърняват правото на защита на наказаното лице и не биха могли да се отстранят в последващ стадий на административно наказателното производство. И ако разпоредбата на чл. 53, ал.2 ЗАНН позволява при определени обстоятелства да се санират недостатъците на акта за установяване на административно нарушение, то подобна разпоредба законът не е предвидил за издаденото впоследствие наказателно постановление. Нарушаването на императивните разпоредби на ЗАНН е довело до опорочаване на цялото административнонаказателно производство. Поради изложеното не следва да се обсъждат въпросите относно извършването на административното нарушение, авторството и субективната страна. Тези въпроси следва да бъдат обсъждани само при законосъобразно протекъл процес на административно наказване.

В този смисъл необосновано и незаконосъобразно въззивният съд е приел, че административно наказващият орган е ангажирал безспорни доказателства и е изпълнил задължението си да установи с допустими от закона доказателства всички обстоятелства относно извършеното нарушение и авторството му.

Допуснатото процедурно нарушение налага отмяна както на обжалваното съдебно решение, така и на издаденото срещу касатора наказателно постановление.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № 67, постановено по н.а.х. дело № 88 по описа на Районен съд Брезник за 2010 г., като **ПОСТАНОВИ**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 444-0/25.V.2010 г. на Директора на ОД на МВР Перник, с което на Е.Т.М.,***, на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за закрила на детето е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 56, ал. 3 от Закона за закрила на детето.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/